

MONITORUL OFICIAL AL ROMÂNIEI

Anul 171 (XV) — Nr. 641

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Marti, 9 septembrie 2003

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
		232.	— Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației pentru aprobarea Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvență..... 15
			ACTE ALE CONSILIULUI CONCURRENTEI
118.	— Ordin al ministrului transporturilor, construcțiilor și turismului pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind condițiile de avizare a documentațiilor tehnice pentru obiectivele aflate în zone cu servituți aeronautice civile — RACR — CADT, ediția 02/2003..... 1-7	344.	— Decizie privind autorizarea operațiunii de concentrare economică realizată de către CEREOL HOLDING BV Olanda prin dobândirea controlului direct asupra Societății Comerciale „Muntenia” — S.A. București 15-16
225.	— Ordin al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației pentru aprobarea Documentului de politică și strategie privind implementarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale..... 8-14		

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

ORDIN

pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind condițiile de avizare a documentațiilor tehnice pentru obiectivele aflate în zone cu servituți aeronautice civile — RACR — CADT, ediția 02/2003

În scopul asigurării siguranței zborului, în temeiul prevederilor art. 4 lit. b), f) și p), ale art. 62 și 77 din Ordonanța Guvernului nr. 29/1997 privind Codul aerian, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 130/2000, republicată, ale art. 2, 3 și ale art. 4 pct. 4.1, 4.12 și 4.13 din Regulamentul de organizare și funcționare a Autorității Aeronautice Civile Române, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 405/1993 privind înființarea Autorității Aeronautice Civile Române, precum și ale art. 5 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 740/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului,

ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului emite următorul ordin:

Art. 1. — Pe data prezentului ordin se aprobă Reglementarea aeronautică civilă română privind condițiile de avizare a documentațiilor tehnice pentru obiectivele aflate în zone cu servituți aeronautice — RACR — CADT, ediția 02/2003, prezentată în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Supravegherea respectării prevederilor prezentului ordin se va face de către Direcția generală aviație civilă din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, Regia Autonomă „Autoritatea Aeronautică Civilă Română”, Regia Autonomă „Administrația Națională a Serviciilor de Trafic Aerian” ROMATSA, precum și de toate aeroporturile din România.

Art. 3. — La data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul ministrului lucrărilor publice, transporturilor și locuinței nr. 1.834/2001 pentru aprobarea Reglementării aeronautice civile române privind condiții de avizare a documentațiilor tehnice pentru obiectivele aflate în zonele supuse servituților de aeronautică civilă RACR — CADT, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 838 din 27 decembrie 2001.

Art. 4. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

p. Ministrul transporturilor, construcțiilor și turismului,

Ileana Tureanu,
secretar de stat

București, 20 august 2003.
Nr. 118.

MINISTERUL TRANSPORTURILOR, CONSTRUCȚIILOR ȘI TURISMULUI

REGLEMENTARE AERONAUTICĂ CIVILĂ ROMÂNĂ

privind condițiile de avizare a documentațiilor tehnice pentru obiectivele aflate în zone
cu servituți aeronautice civile — RACR — CADT, ediția 02/2003

CAPITOLUL I Introducere

1.1. Scop

1.1.1. — (1) Prezenta reglementare privind condițiile de avizare a documentațiilor tehnice pentru construcții, amenajări, activități etc. în zone cu servituți aeronautice civile este elaborată pentru asigurarea protejării corespunzătoare a zonelor respective și a obiectivelor destinate aviației civile, în interesul public al siguranței traficului aerian.

(2) Prezenta reglementare este conformă cu prevederile Reglementării aeronautice civile RACR — SACZ (ediția curentă) privind stabilirea servituților aeronautice civile și a zonelor cu servituți aeronautice civile.

1.1.2. Prezenta reglementare sintetizează aspecte aeronautice relevante și furnizează repere utile autorităților administrației publice locale privind:

a) declararea zonelor cu servituți aeronautice civile și instituirea regimului de protecție adecvat acestor zone, cu respectarea prevederilor legislației naționale în vigoare;

b) limitele și condițiile de utilizare a terenurilor, construcțiilor, amenajărilor, activităților etc. în zonele cu servituți aeronautice civile;

c) criteriile generale de identificare a obiectivelor (construcții, amenajări, activități etc.) pentru realizarea cărora este necesar avizul de specialitate al Autorității Aeronautice Civile Române (AACR), în funcție de amplasamentul propus și de caracteristicile fizice și funcționale/operationale ale fiecărui obiectiv.

1.2. Aplicabilitate

1.2.1. — (1) Zonele care trebuie protejate în interes aeronautic civil (zone cu servituți aeronautice civile) sunt zonele din perimetrul și din vecinătatea terenurilor de aeronautică civilă.

(2) Terenurile de aeronautică civilă sunt:

a) aerodromurile civile (aeroporturi, heliporturi, terenuri de aviație generală și lucru aerian permanente sau temporare);

b) amplasamentele centrelor de dirijare a zborului;

c) amplasamentele mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice aferente aviației civile.

1.2.2. AACR furnizează informațiile tehnice necesare și acordă consultanță de specialitate în legătură cu stabilirea zonelor cu servituți aeronautice civile și a regimului de protecție corespunzător, așa cum sunt definite prin Reglementarea aeronautică civilă RACR — SACZ (ediția curentă), corelat cu prevederile legislației naționale în vigoare.

1.2.3. — (1) Fiecare zonă protejată în interes aeronautic va fi individualizată prin forma și dimensiunile/extremitățile sale, prin servituțile aeronautice civile sub incidența cărora se află, precum și prin regimul de utilizare permis, compatibil cu servituțile respective și cu programele/proiectele de dezvoltare și/sau modernizare din domeniul aviației civile.

(2) Zonele prevăzute la alin. (1) sunt zone supuse unor reglementări speciale și este necesar să fie integrate corespunzător în planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, potrivit prevederilor legislației naționale în vigoare.

1.2.4. Controlul tehnic de specialitate asupra obiectivelor (construcții, amenajări, activități etc.) din zonele cu servituți aeronautice civile se exercită de către AACR prin intermediul avizelor emise, potrivit normelor legale în vigoare, la

documentațiile tehnice (inclusiv studii de fezabilitate, proiecte de execuție/instalare etc.) ale obiectivelor respective, precum și prin intermediul bazei de date specializate care include caracteristicile relevante ale obiectivelor implicate.

1.2.5. Aplicarea prevederilor prezentei reglementări revine:

a) Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului (MTCT) și AACR — în îndeplinirea atribuțiilor de colaborare și acordare de consultanță de specialitate autorităților administrației publice centrale și locale pentru stabilirea zonelor supuse servituților aeronautice civile și pentru protejarea obiectivelor destinate aviației civile;

b) administratorilor aeroporturilor și administratorilor mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice — în îndeplinirea responsabilităților acestora de colaborare cu autoritățile administrației publice locale pe probleme specifice regimului de protecție a zonelor și/sau obiectivelor de interes aeronautic din cadrul unităților administrativ-teritoriale în cauză;

c) autorităților administrației publice centrale și locale — în îndeplinirea responsabilităților de declarare a zonelor cu servituți aeronautice civile și de instituire și menținere a regimului de protecție adecvat în zonele respective. Responsabilitățile se exercită în cadrul competențelor deținute privind aplicarea prevederilor legale referitoare la planificarea teritoriului în scopuri urbanistice, autorizarea construcțiilor, controlul respectării legalității în domeniu, precum și la activitățile care utilizează spațiul aerian de deasupra zonelor cu servituți aeronautice civile.

1.3. Definiții și abrevieri

1.3.1. În sensul prezentei reglementări, termenii utilizați au următoarele semnificații:

— *administrator al aerodromului* — persoana fizică sau juridică care conduce și gestionează un aerodrom aflat în proprietatea publică ori în proprietatea privată a unor persoane fizice ori juridice;

— *aerodrom* — suprafața delimitată pe pământ sau pe apă, care cuprinde, eventual, clădiri, instalații și materiale, destinată să fie utilizată, în totalitate sau în parte, pentru sosirea, plecarea și manevrarea la sol a aeronavelor;

— *aeroport* — aerodrom deschis pentru operațiuni comerciale de transport aerian;

— *agent aeronautic civil* — orice persoană fizică sau juridică autorizată să desfășoare activități aeronautice civile;

— *aviz* — document emis de AACR, pe baza unei solicitări, prin care se stabilesc condițiile pentru realizarea, dezvoltarea și/sau utilizarea unui obiectiv (construcție, amenajare, activitate etc.) amplasat în zone supuse servituților aeronautice sau în afara lor și care poate afecta siguranța zborului;

— *banda pistei* — zona definită, care încadrează pista și, unde există, prelungirea de oprire, destinată să reducă riscul de deteriorare pentru aeronava care iese în afara pistei și să protejeze aeronava care trece pe deasupra ei în timpul operațiunilor de decolare sau aterizare;

— *compatibilitate electromagnetică* — capacitatea unui echipament de a funcționa fără să afecteze funcționarea în parametri nominali a mijloacelor de navigație aeriană;

— *frangibilitate* — caracteristică a unui obiect, care îi asigură integritate structurală și rigiditate până la o anumită sarcină, dar care — în cazul depășirii sarcinii specificate —

se deformează sau cedează, astfel încât să prezinte un risc minim pentru aeronave la impactul cu acesta;

— *heliport* — aerodrom utilizat exclusiv pentru elicoptere;

— *mijloc de navigație aeriană* — echipament/sistem de comunicații, navigație sau supraveghere, amplasat la sol și destinat navigației aeriene;

— *mijloc meteorologic* — echipament/sistem meteorologic aeronautic, amplasat la sol și destinat protecției meteorologice a navigației aeriene;

— *obstacol* — orice obiect fix (natural sau artificial, temporar ori permanent) sau mobil ori părți ale acestuia, care prin localizare, proprietăți fizice, caracteristici constructive și/sau funcționale afectează ori poate afecta siguranța activităților aeronautice;

— *pistă* — suprafața dreptunghiulară definită, situată pe un aerodrom terestru, amenajată pentru decolarea și aterizarea aeronavelor;

— *prelungire degajată* — suprafața dreptunghiulară delimitată pe sol sau pe apă, aflată sub controlul autorității aeroportuare, stabilită și amenajată corespunzător, peste care o aeronavă poate să efectueze o parte a urcării inițiale până la o înălțime specificată;

— *prelungire de oprire* — suprafața dreptunghiulară delimitată pe sol în prelungirea pistei de decolare/aterizare, amenajată corespunzător în interesul siguranței aeronavelor care rulează în limitele declarate, în cazul unei decolări întrerupte;

— *regiune de control* — spațiu aerian controlat care se extinde în plan vertical, începând de la o limită precizată deasupra pământului;

— *regiune terminală de control* — regiune de control stabilită în mod normal la confluența rutelor cu servicii de trafic aerian asigurate, în vecinătatea unuia sau mai multor aerodromuri importante;

— *reglementare aeronautică* — norme, proceduri sau standarde specifice activităților aeronautice;

— *siguranță aeronautică* — ansamblu de măsuri, resurse materiale și forțe umane, coordonate, mobilizate și utilizate în scopul protecției aeronauticii civile împotriva actelor de intervenție ilicită;

— *servitute aeronautică* — condiții, restricții, obligații impuse sau recomandate de prevederile reglementărilor aeronautice naționale și/sau internaționale în interesul siguranței zborului aeronautic;

— *siguranța zborului* — capacitate a activității aeronautice onând în evitarea afectării sănătății sau pierderii de vieți omenești, precum și a producerii de pagube materiale;

— *spațiu aerian controlat* — spațiu aerian de dimensiuni definite, în interiorul căruia este asigurat serviciul de control al traficului aerian în conformitate cu clasificarea spațiului aerian;

— *suprafața critică ILS* — suprafața de dimensiuni definite, în jurul antenelor de pantă și de direcție, unde prezența vehiculelor, inclusiv a aeronavelor, nu este permisă pe durata tuturor operărilor ILS;

— *suprafața sensibilă ILS* — suprafața care se extinde dincolo de suprafața critică ILS, unde parcare și/sau mișcarea vehiculelor, inclusiv a aeronavelor, sunt controlate pentru a se preveni posibilitatea unei interferențe inacceptabile cu semnalul ILS pe timpul operărilor ILS;

— *teren de lucru aerian* — teren de aeronautică civilă amenajat și demarcat pentru zbor, fără infrastructură specifică, dotat cu instalații și/sau construcții sumare destinate unor activități aeronautice;

— *zonă cu servitute aeronautice* — zonă aflată sub incidența servituteilor aeronautice (zonă de siguranță, zonă de protecție, regiune de control, zonă de dezvoltare etc.);

— *zonă de control de aerodrom* — spațiu aerian controlat, delimitat lateral, care se extinde pe verticală de la suprafața pământului până la o limită superioară specificată;

— *zonă de dezvoltare* — zona prevăzută în programe/proiectele de extindere a aerodromurilor existente, de modernizare a mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice sau de instalare de noi astfel de mijloace, delimitată în scopul actualizării și conservării servituteilor aeronautice — în interes public și pentru asigurarea siguranței zborului;

— *zonă de protecție* — zonă adiacentă amplasamentelor mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice, indiferent de proprietar, delimitată cu scopul de a preveni interferențele negative de orice natură, directe și/sau indirecte, asupra performanțelor operaționale ale acestor mijloace — în interesul siguranței zborului aeronavelor;

— *zonă de siguranță* — zonă adiacentă unui aerodrom, indiferent de proprietar, definită cu scopul de a limita înălțimea obstacolelor și de a preveni efectele negative de orice natură, directe și/sau indirecte, asupra operării aeronavelor și ansamblului activităților aeronautice — în interesul siguranței zborului aeronavelor și securității aeronautice.

1.3.2. În cuprinsul prezentei reglementări abrevierile utilizate au următoarele semnificații:

<i>AACR</i>	— Autoritatea Aeronautică Civilă Română;
<i>CTR</i>	— zonă de control (<i>Control zone</i>);
<i>DME</i>	— echipament pentru măsurarea distanței (<i>Distance Measuring Equipment</i>);
<i>ILS</i>	— sistem de aterizare instrumental (<i>Instrument Landing System</i>);
<i>MTCT</i>	— Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului;
<i>NDB</i>	— radiofar nedirecțional (<i>Non-Directional radio Beacon</i>);
<i>OACI/ICAO</i>	— Organizația Internațională a Aviației Civile (<i>International Civil Aviation Organization</i>);
<i>TMA</i>	— regiune terminală de control (<i>Terminal control Area</i>);
<i>VHF</i>	— frecvență foarte înaltă (<i>Very High Frequency</i>);
<i>VOR</i>	— radiofar omnidirecțional VHF (<i>VHF Omnidirectional Radio range</i>).

CAPITOLUL II

Avizarea documentațiilor tehnice pentru obiectivele din zone cu servitute aeronautice civile

2.1. Pentru siguranța zborului sunt obligatorii evaluarea și avizarea de către AACR a documentațiilor tehnice aferente tuturor obiectelor (clădiri, structuri, stâlpi/piloni, coșuri de fum, macarale, arbori etc.) care depășesc limita de înălțime reglementată pentru zonele de referință considerate la paragraful 2.3, precum și a tuturor obiectivelor (instalații, amenajări, activități etc.) amplasate în zonele cu servitute aeronautice civile și care, prin prezență sau funcționare, pot constitui obstacole pentru navigația aeriană sau pot afecta performanțele operaționale ale mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice.

2.2. AACR împreună cu autoritățile administrației publice locale implicate vor stabili zonele cu servitute aeronautice civile și regimul de protecție adecvat, în conformitate cu prevederile Codului aerian și ale legislației naționale în vigoare.

2.3. În vederea includerii și trasării zonelor cu servitute aeronautice civile în planurile de urbanism și amenajarea teritoriului, la nivelul autorităților administrației publice locale se consideră, corelat cu prevederile Reglementării aeronautice civile RACR—SACZ (ediția curentă), următoarele zone de referință:

- a) pe și în vecinătatea fiecărui aerodrom:
- (1) zona I — suprafață trapezoidală înclinată (pantă 1:285);
 - baza mică a trapezului coincide cu marginea benzii pistei;
 - simetrică față de prelungirea axului pistei;

- evazare 15° spre exterior;
- extindere/distanță orizontală: 8.500 m de la capătul benzii pistei, pe direcția axului pistei;
- înălțimea bazei mari a trapezului: +30 m față de cota aerodromului (0 m);
- referință: cota aerodromului.

NOTĂ: zona I se regăsește la fiecare capăt al pistei.

- (2) zona II:
- suprafață conică din care se exclude zona I;
 - extindere/distanță orizontală de la marginile benzii pistei, în orice direcție: 4.500 m (exclusiv zona I);
 - pantă: 1:150 de la marginea benzii pistei, spre exterior;
 - înălțimea marginii exterioare: +30 m față de cota aerodromului (0 m);
 - referință: cota aerodromului.

NOTĂ: Marginile benzii pistei sunt la 150 m lateral de axul pistei.

- (3) zona III:
- suprafața orizontală care începe de la extremitatea zonei II și din care se exclude zona I;
 - înălțimea suprafeței: +30 m față de cota aerodromului (0 m);
 - extindere/distanță orizontală de la marginile benzii pistei, în orice direcție: 8.500 m (exclusiv zona I și zona II);
 - referință: cota aerodromului.

- (4) zona IV:
- extindere: de la extremitatea zonei III până la limita CTR/TMA;
 - interesează obstacolele cu înălțimi egale sau mai mari de 45 m față de cota aerodromului (0 m);
 - referință: cota aerodromului;

b) în jurul amplasamentelor mijloacelor de navigație aeriană și meteorologice:

(5) zone ILS:

pantă

- suprafața dreptunghiulară orizontală, asociată amplasamentului antenei ILS de pantă;
- extindere/dimensiuni: 600 m lateral față de axul pistei, pe lungimea de 2.000 m în fața antenei de pantă (raportat la direcția de aterizare echipată cu ILS);

direcție

- suprafața dreptunghiulară orizontală, asociată amplasamentului antenei ILS de direcție;
- extindere/dimensiuni: ±450 m simetric față de axul pistei, pe lungimea de 5.500 m (5.000 m în fața antenei de direcție și 500 m în spatele acesteia, raportat la direcția de aterizare echipată cu ILS);

- (6) zona radio-altimetru:
- suprafața dreptunghiulară orizontală, amplasată înaintea pistei;
 - extindere/dimensiuni: ±60 m simetric față de axul pistei, pe lungimea de 1.000 m;

- (7) alte zone de protecție:
- suprafețe circulare orizontale, asociate amplasamentelor VOR, DME, NDB, radar, marker, platformă meteorologică etc.;
 - dimensiuni/rază: 2.000 m față de amplasamentul echipamentului de referință, în orice direcție.

- (8) regiuni de control (CTR, TMA):
- caracteristici stabilite de AACR.

2.4. Zonele cu servituti aeronautice civile aferente aerodromurilor/aeroporturilor (zonele I, II, III și IV) sunt figurate în anexa la prezenta reglementare.

2.5. Suplimentar cerinței de la paragraful 2.1, este necesar avizul AACR la documentațiile tehnice, inclusiv studii de fezabilitate, proiecte de execuție/instalare etc. (după caz), pentru obiective cum sunt:

2.5.1. În zona I:

(1) În interiorul perimetrului infrastructurii aeroportuare:

a) amenajări diverse (denivelări de teren, împrejurii etc.);

b) instalații aeroportuare diverse (dispozitivul luminos de apropiere etc.);

c) instalare sau modernizare de mijloace de navigație de aeroport (echipamente/sisteme de comunicații, navigație, supraveghere);

d) extindere/dezvoltare de aeroport;

e) alte obiective cu destinație aeronautică sau conexă.

(2) În zonele limitrofe ale aeroportului (terenuri exterioare și adiacente perimetrului infrastructurii aeroportuare):

a) clădiri (locuințe, depozite, hoteluri etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a)(1)];

b) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de comunicații, navigație, supraveghere);

c) modernizare și/sau dezvoltare de aerodrom/aeroport;

d) alte obiective cu destinație aeronautică sau conexă.

(3) În zonele limitrofe aerodromului/aeroportului (terenuri exterioare și adiacente perimetrului infrastructurii de aerodrom/aeroport):

a) clădiri (locuințe, depozite, hoteluri etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a) (1)];

b) construcții/structuri (piloni, coșuri de fum, sonde etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a) (1)];

c) construcții sau structuri metalice de mari dimensiuni (pereți și/sau învelitori metalice, împrejurii metalice, panouri publicitare metalice etc.);

d) construcții sau amenajări care pot obtura lămpile dispozitivului luminos de apropiere;

e) pasaje rutiere supraînălțate;

f) unități de morărit, silozuri etc.;

g) gropi de gunoi, instalații de reciclare a deșeurilor etc.;

h) stații radio (radiodifuziune, TV etc.);

i) stații de comunicații (radiorelee, telefonie celulară, translatari etc.);

j) activități/surse producătoare de perturbații în funcționarea mijloacelor de navigație aeriană (acționări electrice de forță, sudură electrică etc.);

k) activități/surse potențiale de incendiu, explozie etc. (stații de alimentare și/sau depozite de combustibili, aplicații pirotehnice etc.);

l) utilizarea de dispozitive cu fascicul laser sau de surse de lumină orientate în sus (sisteme de iluminat, firme/reclame luminoase etc.);

m) lansare de focuri de artificii, înălțare de baloane sau aeromodele etc.;

n) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

o) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze naturale, conducte pentru combustibili solizi, rețele de radiorelee etc.;

p) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

q) alte obiective care afectează sau pot afecta siguranța zborului.

2.5.2. În zona II:

(1) În interiorul perimetrului infrastructurii de aerodrom/aeroport:

a) sisteme rutiere (pistă de decolare-aterizare, căi de rulare, platforme);

b) clădiri (aerogară, hangar, ateliere, depozite etc.) și amenajări diverse (inclusiv împrejurii, parapete antizgomot etc.);

c) instalații aeroportuare diverse, inclusiv stâlpii pentru iluminatul platformei;

d) instalare sau modernizare de mijloace meteorologice și de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

e) modernizare și/sau dezvoltare de aerodrom/aerport;

f) alte obiective cu destinație aeronautică sau conexă.

(2) În zonele limitrofe aerodromului/aerportului (terenuri exterioare și adiacente perimetrului infrastructurii de aerodrom/aerport):

a) clădiri (locuințe, depozite, hoteluri etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a) (2)];

b) construcții sau structuri metalice de mari dimensiuni (pereți și/sau învelitori metalice, împrejurii metalice, panouri publicitare metalice etc.);

c) construcții/structuri izolate (piloni, coșuri de fum, sonde etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a) (2)] sau care nu depășesc această înălțime, dar constituie obstacole locale semnificative;

d) pasaje rutiere supraînălțate;

e) unități de morărit, silozuri etc.;

f) gropi de gunoi, instalații de reciclare a deșeurilor etc.;

g) stații radio (radiodifuziune, TV etc.);

h) stații de comunicații (radiorelee, telefonie celulară, translatari etc.);

i) activități/surse producătoare de perturbații în funcționarea mijloacelor de navigație aeriană (acționări electrice de forță, sudură electrică etc.);

j) activități/surse potențiale de incendiu, explozie etc. (stații de alimentare și/sau depozite de combustibili, aplicații pirotehnice etc.);

k) utilizarea de dispozitive cu fascicul laser sau de surse de lumină orientate în sus (sisteme de iluminat, firme/reclame luminoase etc.);

l) lansare de focuri de artificii, înălțare de baloane sau aeromodele etc.;

m) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

n) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze naturale, conducte pentru combustibili lichizi, rețele de radiorelee etc.;

o) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

p) alte obiective care afectează sau pot afecta siguranța zborului.

2.5.3. În zona III:

a) stații radio (radiodifuziune, TV etc.);

b) stații de comunicații (radiorelee, telefonie celulară, translatari etc.);

c) construcții/structuri izolate (piloni, coșuri de fum, sonde etc.) care depășesc înălțimea de referință [conform paragrafului 2.3 a) (3)] sau care nu depășesc această înălțime, dar constituie obstacole locale semnificative;

d) unități de morărit, silozuri etc.;

e) gropi de gunoi, instalații de reciclare a deșeurilor etc.;

f) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

g) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

h) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze

naturale, conducte pentru combustibili lichizi, rețele de radiorelee etc.;

i) alte obiective care afectează sau pot afecta siguranța zborului.

2.5.4. În zona IV:

a) stații radio (radiodifuziune, TV etc.);

b) stații de comunicații (radiorelee, telefonie celulară, translatari etc.);

c) construcții/structuri izolate (piloni, coșuri de fum, sonde etc.) care depășesc înălțimea de referință de 45 m inclusiv [conform paragrafului 2.3 a) (4)] sau care nu depășesc această înălțime, dar constituie obstacole locale semnificative;

d) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

e) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

f) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze naturale, conducte pentru combustibili lichizi, rețele de radiorelee etc.;

g) alte obiective care afectează sau pot afecta siguranța zborului.

2.5.5. În zona dispozitivului luminos de apropiere:

a) clădiri, obiecte, structuri și/sau amenajări diverse (inclusiv garduri, parapete etc.);

b) pomi, arbori etc.;

c) iluminat public, firme/reclame luminoase etc.;

d) căi de acces/tranzit pentru (auto)vehicule, animale și/sau persoane;

e) canale, conducte subterane diverse, excavații etc.;

f) alte obiective care prin prezență sau funcționare pot ecrana luminile dispozitivului sau pot afecta buna funcționare a acestuia.

2.5.6. În zonele ILS:

a) denivelări de teren;

b) obiecte/structuri de orice fel (cu excepția mijloacelor de navigație care nu pot fi înlăturate din motive operaționale și care trebuie să aibă structuri constructive și/sau de montaj frangibile);

c) împrejurii metalice;

d) trecere de fire/cabluri electrice (cu excepția celor instalate pentru buna desfășurare a activităților aeronautice);

e) surse de câmpuri electromagnetice perturbatoare (inclusiv cabluri de transmisie programe TV);

f) acces/tranzit pentru (auto)vehicule, animale, persoane etc. (inclusiv aeronave, pe durata operării ILS);

g) alte obiective care afectează sau pot afecta buna funcționare a sistemului ILS.

2.5.7. În alte zone de protecție:

a) clădiri și amenajări diverse, inclusiv împrejurii;

b) construcții sau structuri metalice diverse (pereți, învelitori și/sau împrejurii metalice, poduri metalice etc.);

c) conducte subterane diverse;

d) pasaje rutiere supraînălțate;

e) denivelări de teren;

f) stații radio (radiodifuziune, TV etc.);

g) stații de comunicații (radiorelee, telefonie celulară, translatari etc.);

h) activități/surse producătoare de perturbații în funcționarea mijloacelor de navigație aeriană (acționări electrice de forță, sudură etc.);

i) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

j) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

k) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze naturale, conducte pentru combustibili lichizi, rețele de radiorelee etc.;

l) alte obiective care afectează sau pot afecta buna funcționare a mijloacelor de navigație aeriană respective.

2.6. În exteriorul zonelor cu servituți aeronautice civile este necesar avizul AACR la documentațiile tehnice aferente oricărui obiect/obstacol (stâlp, pilon, coș de fum etc.) cu înălțimea egală sau mai mare de 45 m față de cota terenului amplasamentului.

2.7. Suplimentar cerinței de la paragraful 2.6, în exteriorul zonelor cu servituți aeronautice civile este necesar avizul AACR la documentațiile tehnice, inclusiv studii de fezabilitate, proiecte de execuție/instalare etc. (după caz), pentru obiective cum sunt:

a) construcții/structuri izolate (piloni, coșuri de fum, sonde etc.) care nu depășesc limita de înălțime reglementată, dar constituie obstacole locale semnificative;

b) deschidere, dezvoltare sau modernizare de heliporturi, terenuri de aviație generală sau de lucru aerian permanente;

c) instalare sau modernizare de mijloace de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere);

d) trasee pentru autostrăzi/șosele naționale, căi ferate, linii electrice aeriene magistrale, conducte pentru gaze naturale, conducte pentru combustibili lichizi, rețele de radiorelee etc.;

e) alte obiective care afectează sau pot afecta siguranța zborului.

2.8. — (1) Procedura de emitere a avizelor AACR la documentațiile tehnice pentru obiectivele din zone cu servituți aeronautice civile face obiectul reglementării RACR — PMA-1 (ediția curentă).

(2) Procesul de evaluare/analiză a documentațiilor tehnice și de elaborare a avizelor pentru realizarea de obiective în zonele cu servituți aeronautice civile face obiectul unei proceduri interne a AACR.

2.9. Eliberarea avizelor pentru documentațiile tehnice ale obiectivelor aflate în zona I și zona II (conform paragrafelor 2.5.1 și 2.5.2) se va face numai cu aprobarea Direcției generale aviație civilă din cadrul MTCT, în baza raportului întocmit de AACR.

2.10. AACR poate impune condiții locale suplimentare, determinate de aspecte specifice, particulare, inclusiv verificarea din zbor a efectelor unor obiective/obstacole asupra parametrilor operaționali ai mijloacelor de navigație aeriană (echipamente/sisteme de radionavigație, comunicații, supraveghere), în conformitate cu prevederile reglementărilor aeronautice naționale și/sau internaționale aplicabile.

CAPITOLUL III

Dispoziții finale

3.1. AACR definește servituțile aeronautice civile, caracteristicile zonelor cu servituți aeronautice civile, precum și condițiile de realizare/utilizare a diferitelor obiective (construcții, amenajări, activități etc.) în zonele respective.

3.2. AACR va acorda, la cerere, consultanță de specialitate autorităților administrației publice locale pentru stabilirea zonelor cu servituți aeronautice civile și a regimului de protecție adecvat.

3.3. — (1) Pentru declararea zonelor cu servituți aeronautice civile și instituirea regimului de protecție corespunzător, este necesar ca autoritățile administrației publice locale să includă aceste zone în planurile de urbanism zonale și să integreze datele specifice referitoare la formă, dimensiuni/extremități, restricții, obligații, condiții/posibilități

de utilizare (inclusiv structura culturilor agricole și modalitățile de exploatare a acestora pe terenurile limitrofe aerodromurilor, pentru descurajarea și evitarea concentrării păsărilor și animalelor sălbatice) etc.

(2) Dacă zonele cu servituți aeronautice civile se extind peste mai multe unități administrativ-teritoriale, este necesar ca procedura indicată la alin. (1) să fie derulată de fiecare dintre autoritățile administrației publice locale implicate, potrivit porțiunilor de zone care îi revin, astfel încât să se asigure continuitatea zonelor respective și unitatea regimului de protecție instituit.

3.4. În zonele cu servituți aeronautice civile sunt interzise amplasarea și realizarea de construcții, amenajări, instalații, echipamente și alte obiective noi, precum și desfășurarea de activități care afectează sau pot afecta siguranța zborului, fără avizul AACR.

3.5. — (1) La emiterea avizelor de specialitate AACR va analiza documentațiile tehnice aferente obiectivelor (construcții, amenajări, activități etc.) din zone cu servituți aeronautice civile în conformitate cu prevederile reglementărilor aeronautice naționale și/sau internaționale aplicabile, cu alte specificații tehnice și operaționale relevante (după caz).

(2) La emiterea avizelor AACR pentru realizarea unor obiective în perimetrul terenurilor de aeronautică civilă este necesar acordul prealabil al administratorilor terenurilor respective, însoțit de o evaluare a implicațiilor/efectelor asupra siguranței și securității aeronautice.

3.6. Avizul de specialitate al AACR trebuie reînnoit dacă:

a) lucrările de construcții-montaj nu au demarat în decurs de un an de la data emiterii avizului respectiv;

b) se modifică amplasamentul, caracteristicile obiectivului și/sau condițiile de realizare/utilizare aprobate inițial;

c) se schimbă beneficiarul obiectivului.

3.7. În interes aeronautic civil, pentru siguranța zborului, este necesar ca autoritățile administrației publice locale să elibereze autorizațiile de construire în zone cu servituți aeronautice civile numai pe baza avizelor emise de AACR, cu respectarea integrală a cerințelor/condițiilor stipulate în avizele respective.

3.8. În cazul extinderii unor terenuri de aeronautică civilă sau al deschiderii altor asemenea terenuri, pentru obiectivele existente (construcții, amenajări etc.) care afectează activitatea aeronautică AACR va stabili, împreună cu autoritățile administrației publice locale implicate și în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare, măsurile necesare pentru respectarea condițiilor de siguranță a zborului.

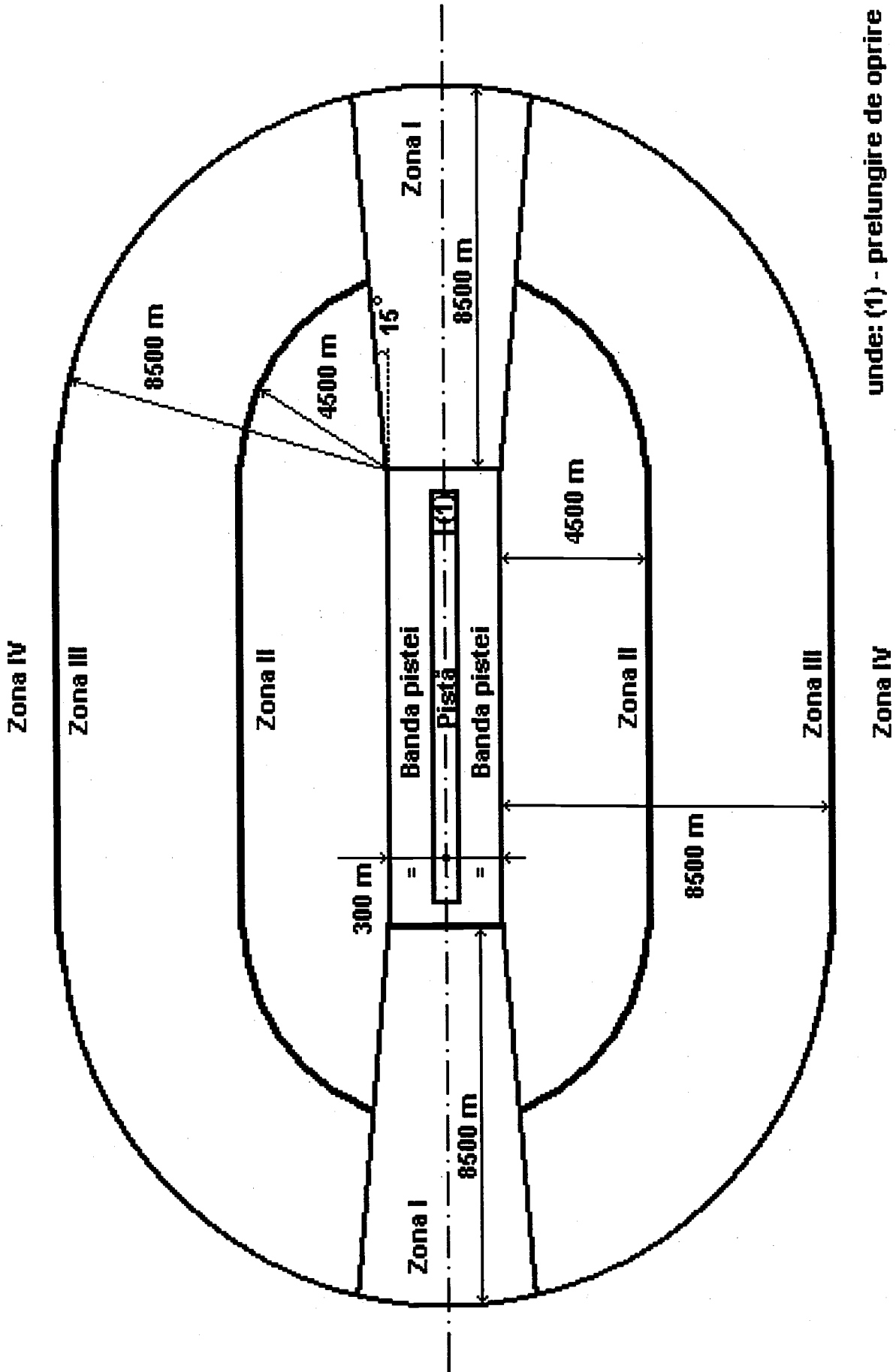
3.9. În cazul obiectivelor care afectează siguranța zborului și pentru care nu s-a obținut în prealabil, potrivit normelor legale, avizul definitiv al AACR, autoritățile administrației publice locale vor întreprinde demersurile necesare pentru desființarea necondiționată a obiectivelor respective, în conformitate cu prevederile legislației naționale în vigoare.

3.10. Organizațiile care administrează drumuri cu tronsoane destinate decolării-aterizării aeronavelor în situații speciale/de urgență trebuie să dețină avize AACR pentru tronsoanele cu utilizare aeronautică.

3.11. — (1) Realizarea/instalarea, întreținerea și supravegherea marcajelor pentru zi și a balizajelor pentru noapte se asigură de către deținătorii obiectivelor respective.

(2) Deținătorii obiectivelor balizate luminos trebuie să asigure buna funcționare și utilizarea corectă a balizajului pentru noapte (punere în funcțiune pe timpul nopții, precum și ziua, în condiții de vizibilitate redusă).

3.12. Proprietarii terenurilor pe care există construcții, instalații și/sau amenajări care necesită marcarea pentru zi și/sau balizare pentru noapte trebuie să permită accesul deținătorilor acestor obiective în vederea instalării, întreținerii și/sau supravegherii funcționării marcajelor și balizajelor respective.

unde: (1) - prelungire de oprire

Zone cu servituți aeronautice civile aferente aerodromurilor / aeroporturilor
- zone de evaluare și avizare de către AACR a obiectivelor noi (clădiri, amenajări, instalații, etc.) -

*) Anexa este reprodusă în facsimil.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

O R D I N**pentru aprobarea Documentului de politică și strategie privind implementarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale**

În temeiul prevederilor art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, astfel cum a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, având în vedere dispozițiile Hotărârii Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Documentul de politică și strategie privind implementarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale, prezentat în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, și va fi pus în aplicare prin grija Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 18 iulie 2003.

Nr. 225.

ANEXĂ

**DOCUMENTUL DE POLITICĂ ȘI STRATEGIE
privind implementarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale**

INTRODUCERE

Având ca obiectiv prioritar respectarea cerințelor internaționale privind liberalizarea pieței poștale și asigurarea unui cadru național de furnizare de servicii poștale flexibile, eficiente și de calitate, politica și strategia de implementare a serviciului universal în sectorul serviciilor poștale se înscriu într-un proces mai larg de adoptare a standardelor sectoriale europene, ce are ca dată limită începerea negocierilor de aderare a României la Comunitatea Europeană din 1 ianuarie 2007.

În acest sens, Ministerul Comunicațiilor și Tehnologiei Informației, denumit în cele ce urmează *MCTI*, stabilește politica și strategia de implementare a serviciului universal în sectorul serviciilor poștale pe perioada 2003—2007, acționând în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței, determinate de furnizarea serviciilor din sfera serviciului universal, precum și a asigurării protecției intereselor utilizatorilor.

Pe baza acestei strategii Autoritatea Națională de Reglementare în Comunicații, denumită în continuare *ANRC*, va stabili condițiile și procedura pe care le va aplica pentru a desemna un furnizor de servicii poștale din sfera serviciului universal ca furnizor de serviciu universal, precum și condițiile speciale pe care va trebui să le respecte acesta și drepturile de care va beneficia în furnizarea serviciului în cauză.

1. Cadrul instituțional internațional

Politica și strategia de implementare a serviciului universal în sectorul serviciilor poștale sunt concepute în concordanță cu legislația internă și cu reglementările europene — acordurile încheiate în cadrul Uniunii Poștale Universale etc. — din domeniul serviciilor poștale, care sunt principalul izvor de obligații ale României din acest punct de vedere.

1.1. Uniunea Poștală Universală (Universal Postal Union) — UPU

Înființată în 1874, UPU este una dintre cele mai vechi organizații internaționale și reprezintă un forum de cooperare, având un rol de mediere și comunicare între administrațiile poștale membre. UPU stabilește reguli ale schimburilor internaționale de bunuri și face recomandări în vederea stimulării creșterii volumului trimiterilor poștale și a îmbunătățirii calității serviciilor.

Una dintre preocupările prezente ale UPU este implementarea și dezvoltarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale prin stabilirea de standarde comune de calitate, eficiență și accesibilitate. În acest sens, Congresul din 1999 de la Beijing a aprobat strategia UPU pentru perioada 2000—2004, care prevede: redimensionarea oportunităților oferite de noile tehnologii, noile cerințe ale utilizatorilor și noile opțiuni instituțional-administrative; asigurarea serviciului universal prin furnizarea de servicii care să permită utilizatorilor să trimită și să primească bunuri și mesaje către și din orice punct al lumii; îmbunătățirea calității rețelei poștale internaționale prin furnizarea unor servicii sigure, eficiente și de calitate; creșterea eficienței rețelei și furnizarea unor servicii accesibile utilizatorilor; satisfacerea nevoilor utilizatorilor prin îmbunătățirea cunoștințelor privind piața și dezvoltarea optimă a produselor; obținerea de beneficii maxime din schimbările tehnologice, economice și de reglementare din sectorul poștal; susținerea și optimizarea cooperării dintre furnizori etc.

1.2. Organizația Mondială a Comerțului (World Trade Organization) — OMC

OMC este una dintre cele mai mari organizații internaționale, care reglementează relațiile comerciale inter-statale. OMC administrează mai multe acorduri privind comercializarea bunurilor și serviciilor, în special GATT (General Agreement on Tariffs and Trade — Acordul general privind comerțul și tarifele) și GATS (General Agreement on Trade in Services — Acordul general privind comerțul cu servicii).

La reuniunea ministerială de la Doha din anul 2001, OMC a decis începerea negocierilor de liberalizare a tuturor serviciilor ce fac obiectul comerțului internațional, deci și a serviciilor poștale.

1.3. Conferința Europeană de Poștă și Telecomunicații — CEPT; Comitetul European pentru Reglementări Poștale — CERP

CEPT este un organism paneuropean care constituie un forum de dezbateră a problemelor sectoriale, unde sunt reprezentate organismele însărcinate cu elaborarea și aplicarea politicilor și reglementărilor europene în domeniul poștei și telecomunicațiilor.

CERP este un comitet în cadrul CEPT, specializat pe probleme poștale, principalele sale atribuții în reglementarea acestor servicii fiind informarea țărilor membre privind necesitatea implementării și dezvoltării serviciului universal în sectorul serviciilor poștale și adoptarea poziției comune a statelor membre în ceea ce privește promovarea armonizării legislative continentale cu reglementările Uniunii Europene.

Principalele obiective ale CERP sunt: reconsiderarea serviciilor poștale în context european, ținând cont de schimbările curente în aspectele de reglementare și operaționale din domeniu; evaluarea influenței politicii internaționale de reglementare în toate țările membre și stabilirea contactelor necesare cu Uniunea Europeană în ceea ce privește problemele de reglementare, pentru dezvoltarea unui punct de vedere comun în abordarea acestor probleme; stabilirea și dezvoltarea relațiilor cu reprezentanții tuturor organismelor implicate în problemele de reglementare a serviciilor poștale; dezvoltarea și implementarea propunerilor rezultate în urma activității CERP.

Deciziile adoptate în cadrul CERP au caracter obligatoriu, implementarea lor fiind deosebit de importantă pentru armonizarea serviciilor poștale la nivel continental.

1.4. Uniunea Europeană — UE

Ca o consecință a garantării dreptului de acces la serviciul universal cetățenilor statelor membre, unul din principalele obiective în domeniul poștal ale UE este îmbunătățirea calității serviciilor poștale din sfera serviciului universal, în condițiile implementării pieței unice și promovării concurenței între furnizorii de servicii poștale la nivel european.

În acest sens, Directiva 97/67/CE privind implementarea regulilor poștale comune la nivel european reglementează modurile de asigurare a dreptului la serviciul universal, stabilește aria maximă ce poate fi rezervată furnizorilor de servicii poștale din sfera serviciului universal din statele membre, condițiile care guvernează furnizarea serviciilor nerezervate, principiile de tarifare și asigurare a transparenței contabile, precum și standardele privind calitatea serviciilor, creând astfel un cadru general de adaptare a acestora la condițiile interne ale statelor membre sau candidate.

Prin Directiva 2002/39/CE au fost reglementate noi reguli de transparență contabilă, iar pragul maxim al serviciilor rezervate a fost diminuat astfel:

— 2003: trimiteri de corespondență de până la 100 g și al căror tarif este mai mic decât de 3 ori tariful standard al unei trimiteri prioritare din prima treaptă de greutate din oferta de prestații a furnizorului de serviciu universal;

— 2006: trimiteri de corespondență de până la 50 g și al căror tarif este mai mic decât de 2,5 ori tariful standard al unei trimiteri prioritare din prima treaptă de greutate din oferta de prestații a furnizorului de serviciu universal.

2. Evoluții recente ale pieței serviciilor poștale europene

În Europa activitatea poștală s-a transformat foarte mult în ultimii ani datorită dezvoltării tehnologice accelerate, tendințelor de globalizare și liberalizare, fapt ce a dus la apariția de decalaje regionale și la necesitatea armonizării legislațiilor interne în vederea liberalizării piețelor interne ale statelor membre ale UE. În consecință, majoritatea statelor și-au schimbat legislația internă în vederea liberalizării graduale a pieței serviciilor poștale, creându-se autorități naționale de reglementare care garantează respectarea regulilor concurenței la nivel european, dar și asigurarea accesului la serviciul universal.

2.1. Considerații generale

În ultimii ani în furnizarea serviciilor poștale s-au înregistrat creșteri semnificative ale productivității prin automatizarea unor etape ale proceselor tehnologice, în special în ceea ce privește sortarea, prin introducerea marcajului cu cod de bare, a citirii optice a adresei etc.

Globalizarea, ca fenomen de integrare și impunere a interoperabilității economiilor țărilor lumii prin intermediul fluxurilor comerciale și financiare, precum și a schimbului de informații și tehnologii, a influențat evoluția serviciilor poștale în ultimii ani, ducând la necesitatea armonizării legislațiilor interne cu legislațiile comune regionale sau continentale.

Liberalizarea, contribuind la scăderea costurilor și tarifelor pentru bunuri și servicii, a generat redistribuirea eficientă a resurselor, stimulând în acest fel creșterea economică și îmbunătățirea standardelor de calitate. Competiția dintre furnizorii de servicii poștale a devenit un mijloc important de obținere de beneficii în favoarea utilizatorilor, dar a avut un efect negativ asupra profitabilității furnizorilor. Prin urmare, liberalizarea serviciilor poștale, fără a se lua măsuri adecvate de gradare a acestui proces, poate limita accesul utilizatorilor la serviciile poștale din sfera serviciului universal.

2.2. Experiența unor țări care au liberalizat serviciile poștale

Reforma serviciilor poștale reprezintă o necesitate atât pentru țările dezvoltate, cât și pentru cele în curs de dezvoltare, în condițiile în care în multe cazuri există servicii care sunt încă furnizate în condiții de monopol. Experiențele altor piețe de servicii publice arată că liberalizarea stimulează concurența, determină creșterea volumului pieței și creează noi oportunități de plasare a forței de muncă.

O dată cu conturarea pieței poștale comune din cadrul UE, s-a hotărât o abordare în etape a liberalizării, luându-se în considerare aspectele specifice ale acestui proces, cum ar fi dezvoltarea standardelor europene de calitate și armonizarea serviciilor în cauză.

Prin Directiva 97/67/CE s-a hotărât ca monopolurile poștale din țările membre ale UE să fie reduse gradual, astfel încât până în anul 1999 trimiterile poștale ce fac obiectul drepturilor rezervate să cântărească maximum 350 g. Recent Consiliul Europei a hotărât continuarea etapizată a liberalizării prin reducerea monopolurilor până la 100 g în anul 2003 și 50 g în anul 2006.

Totuși țările membre ale UE nu au ajuns la o înțelegere cu privire la liberalizarea graduală, astfel încât Marea Britanie a hotărât să liberalizeze piața serviciilor poștale pe cont propriu cu scopul de a se ajunge la o liberalizare completă până în anul 2007.

Finlanda a liberalizat total piața încă din anul 1994, dar în fapt nu a creat premisele unei piețe concurențiale, întrucât potențialilor competitori li se cere o contribuție de până la 20% din cifra de afaceri la fondul de compensare a pierderilor furnizorului de serviciu universal.

Germania și Olanda au liberalizat parțial piața serviciilor poștale stabilind valori mici corespunzătoare pragurilor de greutate și tarifulor serviciilor rezervate. Germania a redus aria de rezervare la 200 g încă din anul 1998, iar Olanda la 100 g din anul 2000. În Olanda tariful pentru corespondență simplă de până la 20 g este de 0,39 euro în timp ce pentru gama 20—50 g tariful este de 0,78 euro. Aceste evoluții nu au modificat semnificativ structura piețelor respective, astfel încât foștii furnizori naționali au rămas în continuare deosebit de puternici.

Suedia a liberalizat piața serviciilor poștale total încă din anul 1993, pierderea cotei de piață a furnizorului național a fost 5%—10%, tarifele pentru corespondență simplă au crescut cu 72%, iar volumul traficului de trimiteri poștale a rămas aproximativ constant între anii 1993—1999.

Experiența statelor care au început deja liberalizarea pieței serviciilor poștale sugerează necesitatea unei abordări prudente a acestui proces. Elementul principal în evaluarea viabilității serviciului universal în sectorul serviciilor poștale după introducerea concurenței îl reprezintă impactul asupra profitabilității activității furnizorului de serviciu universal în condițiile constrângerilor ce influențează puterea sa de a face față competiției.

2.3. Serviciul universal în Uniunea Europeană

Implementarea serviciului universal în UE constituie principalul element de referință pentru evoluția implementării serviciului universal în România. Cu unele întârzieri, toate statele membre au implementat Directiva 97/67/CE, iar în prezent aplică Directiva 2002/39/CE.

Tabelul de mai jos prezintă modul în care se furnizează serviciul universal în statele membre ale UE.

Țara	Zile/ săptămână	Greutatea coletelor (kg)		Tarif uniform
		Trafic intern	Trafic internațional	
Belgia	5	10	20	Da
Danemarca	6	20	20	Da
Germania	6	20	20	Da
Grecia	5	20	20	Da
Spania	5	10	20	Da
Franta	6	20	20	Da
Irlanda	5	20	20	Da
Italia	5	20	20	Da
Luxemburg	5	10	20	Da
Olanda	6	10	20	Da
Austria	5	20	20	Da
Portugalia	5	20	20	Da
Finlanda	5	10	20	Nu
Suedia	5	20	20	Da
Marea Britanie	6	20	20	Da

După cum rezultă din tabelul de mai jos majoritatea statelor membre ale UE au rezervat întreaga arie care putea fi rezervată potrivit Directivei 97/67/CE. Limita maximă la care poate fi stabilit prețul pentru greutatea maximă rezervată corespunde unei valori egale cu cel mult de 5 ori tariful public corespunzător unei trimiteri de

Astfel, se poate observa că asigurarea serviciilor poștale din sfera serviciului universal implică:

- cel puțin o livrare și cel puțin o colectare în fiecare zi lucrătoare, dar nu mai puțin de 5 zile pe săptămână;
- greutatea trimitărilor poștale internaționale ce urmează a fi distribuite nu depășește 20 kg;
- greutatea maximă a trimitărilor poștale interne este în unele state de 10 kg și de 20 kg în altele;
- cu excepția Finlandei, toate statele membre ale UE au optat pentru impunerea și menținerea unor tarife uniforme.

corespondență din prima treaptă de greutate a celei mai rapide categorii standard. Excepție fac Olanda, unde limita de preț este de 3 ori tariful public, și Marea Britanie, care are limita de preț fixată la 1 liră sterlină. Aceste limite vor fi reduse în continuare, potrivit Directivei 2002/39/CE.

Țara	Corespondență simplă	
	Greutate maximă	Tarif greutate maximă
Belgia	350 g	de 5 ori tariful de referință
Danemarca	250 g	de 5 ori tariful de referință
Germania	200 g	de 5 ori tariful de referință
Grecia	350 g	de 5 ori tariful de referință
Spania	350 g	de 5 ori tariful de referință
Franta	350 g	de 5 ori tariful de referință
Irlanda	350 g	de 5 ori tariful de referință
Italia	350 g	de 5 ori tariful de referință
Luxemburg	350 g	de 5 ori tariful de referință
Olanda	100 g	de 3 ori tariful de referință
Austria	350 g	de 5 ori tariful de referință
Portugalia	350 g	de 5 ori tariful de referință
Finlanda	0 g	0
Suedia	0 g	0
Marea Britanie	350 g	1 liră sterlină

2.4. Structura pieței poștale în România

2.4.1. Compania Națională „Poșta Română” – S.A.

Piața serviciilor poștale din România a fost caracterizată până în prezent de existența monopolului natural. Cu o tradiție de peste o sută de ani, Compania Națională „Poșta Română” – S.A. (CNPR) a fost cel mai mare și cel mai important furnizor de servicii poștale din România.

În acest moment CNPR furnizează întregul portofoliu de servicii poștale incluse în sfera serviciului universal. Rețeaua acesteia acoperă întregul teritoriu național și este cea mai mare rețea de distribuție din România. Tarifele corespunzătoare serviciilor poștale din sfera serviciului universal furnizate de CNPR au urmat în ultima decadă evoluția cursului valutar.

2.4.2. Alți operatori

Piața serviciilor poștale din România a evoluat în ultimii ani, multe persoane juridice profitând de înlăturarea

barierelor de reglementare pentru a-și notifica intenția de a furniza servicii poștale.

În anul 1999 erau numai 3 furnizori autorizați, iar la sfârșitul anului 2002 existau deja 88 de furnizori autorizați de servicii poștale.

Pe piața există câțiva furnizori importanți de servicii poștale, cu o ofertă variată de servicii, aceștia fiind în cele mai multe cazuri filiale ale unor companii internaționale, oferind servicii poștale având ca obiect trimiteri poștale interne și internaționale.

3. Cadru legislativ

Până în anul 2002 serviciile poștale din România intrau sub incidența Legii serviciilor poștale nr. 83/1996, cu modificările și completările ulterioare.

În ianuarie 2002 a intrat în vigoare Ordonanța Guvernului nr. 31/2002 privind serviciile poștale, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 642/2002, denumită în continuare *Ordonanța privind serviciile poștale*, prin

care a fost abrogată Legea nr. 83/1996 privind serviciile poștale și orice prevederi contrare, transpunându-se în plan național reglementările europene.

Astfel, Ordonanța privind serviciile poștale și Decizia președintelui ANRC nr. 118/2003 privind procedura de autorizare a furnizorilor de servicii poștale sunt principalele acte normative ce reglementează sectorul poștal din România și pe baza cărora se va emite ulterior de către ANRC toată legislația secundară necesară.

În afara actelor normative amintite mai sus, furnizarea serviciilor poștale intră și sub incidența legilor speciale care reglementează într-un cadru restrâns modul în care furnizorii acestor servicii trebuie să asigure satisfacerea necesităților utilizatorilor.

4. Serviciul universal în România

Conform art. 5 alin. (1) din Ordonanța privind serviciile poștale, dreptul de acces la serviciul universal reprezintă dreptul fiecărui utilizator de a beneficia de furnizarea permanentă a unui set minim de servicii poștale, la anumite standarde de calitate, în orice punct din teritoriul național, la tarife accesibile.

4.1. Serviciile incluse în serviciul universal

Ordonanța privind serviciile poștale include în sfera serviciului universal următoarele servicii:

- a) colectarea, sortarea, transportul și livrarea trimitărilor poștale interne și internaționale, în greutate de până la 2 kg;
- b) colectarea, sortarea, transportul și livrarea coletelor poștale interne și internaționale, în greutate de până la 10 kg. ANRC va putea mări această limită de greutate până la cel mult 20 kg și va putea stabili condiții speciale pentru livrarea la domiciliu a coletelor poștale respective;
- c) distribuirea coletelor poștale în greutate de până la 20 kg, expediate din afara teritoriului României către o adresă aflată pe teritoriul acesteia;
- d) serviciul de trimitere recomandată, indiferent dacă trimiterea este internă sau internațională;
- e) serviciul de trimitere cu valoare declarată, indiferent dacă trimiterea este internă sau internațională;
- f) orice alte servicii poștale stabilite prin hotărâre a Guvernului, dacă răspund unor necesități de ordin social sau economic ale utilizatorilor, care nu pot fi asigurate în mod satisfăcător în condițiile unei piețe concurențiale.

Dimensiunile minime și maxime ale trimitărilor poștale care fac obiectul serviciilor poștale incluse în sfera serviciului universal vor fi stabilite de către ANRC în conformitate cu prevederile actelor adoptate de UPU.

ANRC va stabili condițiile de amplasare a punctelor de acces și a punctelor de contact, astfel încât densitatea acestora să țină seama de nevoile utilizatorilor, precum și de necesitatea respectării standardelor de calitate a serviciilor poștale din sfera serviciului universal.

4.2. Tarife

Conform art. 22 alin. (1) din Ordonanța privind serviciile poștale, „tarifele serviciilor poștale din sfera serviciului universal trebuie să fie accesibile, transparente, nediscriminatorii și fundamentate pe costuri”.

Definirea termenului „accesibil”

Cerința de accesibilitate a tarifelor pentru serviciile poștale incluse în sfera serviciului universal ridică două probleme: determinarea nivelului tarifului la care serviciul încetează să mai fie accesibil și a categoriilor de utilizatori care la o creștere a tarifului vor renunța la serviciul poștal în cauză.

Accesibilitatea se poate defini în funcție de următorii factori: condițiile naționale specifice (PIB/cap de locuitor etc.), câștigul salarial mediu pe cap de locuitor, ponderea cheltuielilor cu servicii poștale în totalul cheltuielilor lunare ale unei persoane, costul relativ al serviciilor poștale incluse în sfera serviciului universal în comparație cu alte servicii sau produse, capacitatea utilizatorilor de a-și monitoriza și controla cheltuielile.

Acești factori vor trebui corelați de către ANRC cu nivelul tarifelor din țările candidate care prezintă aceleași caracteristici economice cu ale României și cu nivelul tarifelor din statele membre ale UE, luând în calcul venitul mediu și puterea de cumpărare.

Existența altor mijloace de comunicare (e-mail, SMS etc.) care înlocuiesc scrisoarea tradițională va putea determina o parte din utilizatori să renunțe la serviciile din sfera serviciului universal ce au ca obiect trimiterea de corespondență simplă, în condițiile în care în zonele urbane s-a dezvoltat o rețea de Internet-cafe-uri care facilitează accesul la poșta electronică, iar zonele rurale sunt în mare parte acoperite de rețeaua de telefonie mobilă. Experiența țărilor dezvoltate arată o creștere importantă a orientării către aceste forme de comunicare.

Se conturează așadar necesitatea realizării unor studii de piață și necesitatea reorganizării și restructurării rețelelor poștale existente (oficii poștale nerentabile, personal distribuit ineficient) ca urmare a unei evaluări eficiente a costurilor de operare și funcționare.

4.3. Acces

Furnizorul de servicii poștale din sfera serviciului universal, precum și furnizorul de serviciu universal desemnat vor avea dreptul, în conformitate cu reglementările prevăzute de legislația poștală în vigoare și cu deciziile președintelui ANRC, să pună rețeaua poștală proprie la dispoziția terților autorizați să furnizeze servicii poștale, numai pe bază de contract.

4.4. Obiective

În sarcina ANRC va intra realizarea următoarelor obiective:

- elaborarea și adoptarea normelor tehnice, precum și determinarea standardelor naționale de calitate în concordanță cu cele europene;

- reglementarea activităților din domeniul serviciilor poștale din sfera serviciului universal și adoptarea și implementarea de decizii cu caracter normativ, precum și de proceduri funcționale de urmărire și control al respectării acestora;

- arbitrajul litigiilor dintre furnizorii de servicii poștale și furnizorul de serviciu universal desemnat, în vederea limitării posibilelor efecte negative asupra concurenței și protejării intereselor utilizatorilor;

- dezvoltarea unor servicii poștale moderne, eficiente și de înaltă calitate care să vină în întâmpinarea cerințelor utilizatorilor;

- liberalizarea serviciilor poștale și crearea unei piețe libere la care să participe un număr cât mai mare de furnizori de servicii poștale alături de furnizorul de serviciu universal desemnat;

- liberalizarea graduală a pieței serviciilor poștale în vederea deschiderii totale a acesteia spre competiție;

- asigurarea pe întregul teritoriu al țării a dreptului de acces la serviciul universal.

Pentru aducerea la îndeplinire a sarcinilor ce îi revin, ANRC va trebui să ia în considerare următoarele:

- globalizarea serviciilor poștale;
- dinamica accelerată, prezentă în evoluția cerințelor utilizatorilor;

- liberalizarea și dispariția treptată a monopolului, în măsura în care acest lucru este necesar asigurării furnizării serviciilor poștale din sfera serviciului universal, astfel încât până în anul 2006, conform Directivei 2002/39/CE, greutatea maximă rezervată să fie de 50 g.

Toate acestea vor implica luarea de măsuri în vederea:

- creșterii calității serviciilor pentru a se optimiza satisfacerea nevoilor diverse;

- creșterii eficienței și productivității în condițiile competiției dintre mijloacele alternative de comunicație și dintre concurenții interni și internaționali;

- creșterii flexibilității și adaptabilității pieței serviciilor poștale;

— asigurării de către ANRC a unei monitorizări continue și a unei reglementări proporționate, care să țină seama de dinamica și evoluția concurenței pe piața serviciilor poștale.

4.5. Priorități

4.5.1. Asigurarea dreptului de acces la serviciul universal în sectorul serviciilor poștale la tarife accesibile și la anumite standarde de calitate tuturor utilizatorilor

În scopul promovării intereselor utilizatorilor ANRC va acționa prin reglementarea echilibrată a tarifelor aferente serviciilor din sfera serviciului universal în sectorul serviciilor poștale în vederea menținerii accesibilității acestora, precum și prin stabilirea și menținerea unor standarde înalte ale serviciilor.

4.5.2. Menținerea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale pe întreg teritoriul țării, la tarife uniforme

În scopul asigurării accesului la serviciul universal pe întreg teritoriul țării, ANRC va stabili în sarcina furnizorului de serviciu universal desemnat obligația menținerii unui nivel uniform al tarifelor percepute pentru serviciile din sfera serviciului universal pe care acesta va fi obligat să le presteze, acest lucru implicând o subvenționare încrucișată din punct de vedere geografic. Având în vedere faptul că, în funcție de zonele geografice, costurile furnizării serviciului universal diferă, se va lua în calcul un cost mediu și implicit se va determina un tarif uniform. Această opțiune va susține indirect necesitatea furnizării serviciului universal în orice punct de pe teritoriul României, la tarife accesibile. În ciuda menținerii unor tarife uniforme, furnizorul de serviciu universal desemnat va trebui să aibă libertatea de a oferi reduceri comerciale utilizatorilor, asigurându-se însă ca această flexibilitate să nu afecteze concurența pe piață.

4.5.3. Promovarea competiției pe piața serviciilor din sfera serviciului universal în sectorul serviciilor poștale

Experiența țărilor care au liberalizat total sau parțial piața serviciilor poștale a arătat că într-un cadru de reglementare eficient competiția duce la îmbunătățirea serviciilor și la scăderea nivelului tarifelor, încurajând productivitatea și creșterea economică.

4.6. Constrângeri

Stabilirea obiectivelor și priorităților de mai sus atrage necesitatea identificării elementelor care ar putea reprezenta o piedică în calea îndeplinirii acestora. Constrângerile s-ar putea referi în principal la situația infrastructurii poștale, la modul de organizare a activității poștale la momentul actual, la situația oficiilor poștale și la distribuția resurselor umane, fiind necesară eficientizarea acestor activități în vederea optimizării costurilor furnizorului.

Prin măsuri de reglementare ANRC va asigura condițiile și stimulentele economice necesare pentru reducerea acestor constrângeri, acționând complementar mecanismelor pieței.

4.7. Abordarea practică a problemelor privind implementarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale

ANRC va avea de rezolvat următoarele probleme ce țin de abordarea practică imediată a implementării serviciului universal în sectorul serviciilor poștale:

— elaborarea legislației secundare și crearea condițiilor de aplicare a acesteia prin emiterea normelor metodologice aferente;

— analiza și monitorizarea permanentă a pieței serviciilor poștale, analiza și monitorizarea stadiului și tendințelor de dezvoltare, în vederea luării unor decizii corecte referitoare la furnizarea serviciilor poștale și la procesul de liberalizare graduală a acestora;

— analiza aspectelor în ceea ce privește furnizarea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale și luarea

de măsuri concrete referitoare la scopul, calitatea și finanțarea furnizării continue a acestuia;

— stabilirea standardelor de dezvoltare și modernizare a infrastructurii poștale în vederea furnizării serviciului universal în sectorul serviciilor poștale la standarde europene;

— crearea condițiilor de atragere a investițiilor necesare dezvoltării sectoriale;

— realizarea unor norme de distribuire compatibile cu cele europene;

— optimizarea accesului la rețea prin impunerea unui program de lucru cu publicul adaptat cerințelor utilizatorilor;

— impunerea unei densități optime a punctelor de acces la rețeaua poștală;

— aprobarea codului poștal național.

5. Furnizorul de serviciu universal

5.1. Desemnarea furnizorului de serviciu universal

5.1.1. Considerații generale

Desemnarea unuia sau mai multor furnizori de serviciu universal reprezintă una dintre deciziile cele mai importante în vederea asigurării ulterioare a furnizării optime a serviciului universal. Conform art. 6 alin. (2) din Ordonanța privind serviciile poștale, ANRC va stabili condițiile și procedura pe care o va aplica în vederea desemnării furnizorului de serviciu universal, precum și condițiile speciale pe care acesta va trebui să le respecte și drepturile de care va beneficia ca urmare a furnizării serviciilor poștale respective.

ANRC urmează să desemneze furnizorul de serviciu universal în funcție de următorii parametri, considerați individual sau interdependent:

a) aria de acoperire a rețelei poștale a furnizorului în cauză;

b) capacitatea de prestare a serviciului universal de către furnizorul în cauză;

c) modul de asigurare a concurenței dintre furnizorii de servicii poștale;

d) costurile implicate de furnizarea serviciului universal.

5.1.2. Condiții de desemnare

ANRC va impune următoarele condiții de desemnare a furnizorului de serviciu universal în sectorul serviciilor poștale:

5.1.2.1. condițiile care privesc calitatea persoanei juridice, impuse de actele normative în vigoare:

— să dețină licență individuală de atestare a dreptului de a furniza servicii poștale din sfera serviciului universal pe o perioadă de 10 ani în temeiul prevederilor art. 2 lit. q) din Ordonanța privind serviciile poștale și ale art. 5 alin. (9) din Decizia președintelui ANRC nr. 118/2003;

5.1.2.2. condițiile de capacitate reglementate prin Ordonanța privind serviciile poștale:

— să poată asigura, pe întregul teritoriu național, cel puțin o colectare de la fiecare punct de acces și cel puțin o livrare la locuința fiecărei persoane fizice și la sediul fiecărei persoane juridice, în fiecare zi lucrătoare, dar nu mai puțin de 5 zile pe săptămână;

— să poată să pună la dispoziție utilizatorilor, pe cheltuielă proprie, în condițiile impuse de ANRC, în mod regulat, informații detaliate și actualizate cu privire la caracteristicile serviciilor din sfera serviciului universal în sectorul serviciilor poștale pe care le furnizează. În îndeplinirea acestei condiții ANRC va considera prioritare informațiile cu privire la accesul la serviciile poștale în cauză, tarifele și standardele de calitate corespunzătoare acestora;

— să poată asigura respectarea principiilor transparenței, obiectivității și nediscriminării în ceea ce privește asigurarea accesului utilizatorilor la rețeaua poștală. În îndeplinirea acestei condiții ANRC va putea să impună furnizorului respectiv, în vederea asigurării unui mediu concurențial, obligații cu privire la condițiile în care acesta trebuie

să permită accesul altor furnizori de servicii poștale la rețeaua poștală proprie;

5.1.2.3. condițiile generale prevăzute la art. 8 din Ordonanța privind serviciile poștale:

— să poată garanta respectarea cerințelor esențiale;

— să poată oferi servicii identice utilizatorilor ce se află în condiții comparabile;

— să poată oferi servicii disponibile pentru toți utilizatorii, fără discriminare;

— să poată oferi serviciile respective în mod neîntreput, cu excepția cazurilor de forță majoră;

— să poată asigura o evoluție continuă a serviciilor în cauză, în funcție de cerințele tehnice, economice și sociale, precum și adaptarea acestora la cerințele utilizatorilor.

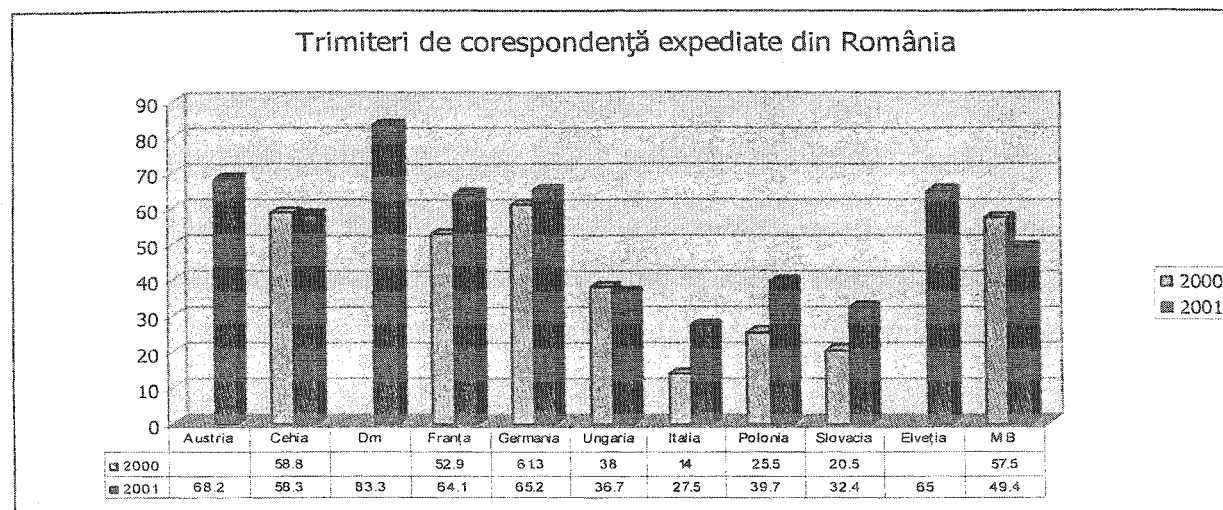
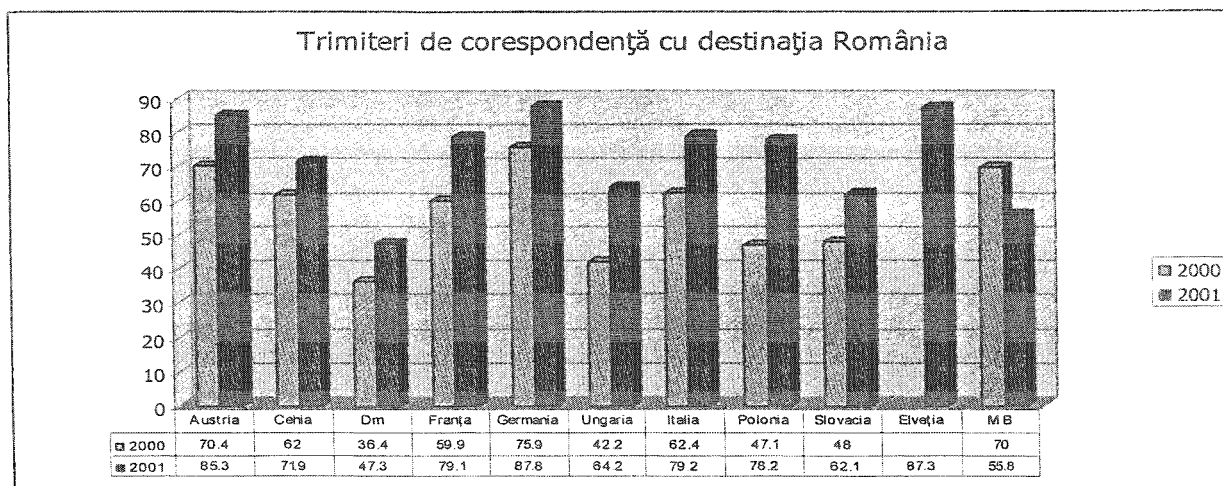
5.1.3. Condiții de calitate

ANRC va trebui ca prin decizia de desemnare a furnizorului de servicii universal să impună acestuia sarcini de creștere a calității serviciilor poștale, astfel încât până în anul 2007 calitatea serviciului universal în sectorul serviciilor poștale în România să fie în acord cu parametrii de calitate continentală reglementați prin actele normative europene.

Astfel, se va ține seama că principalii parametri de calitate a serviciului universal sunt timpii de distribuție, exprimați sub forma „Z+n“, unde „Z“ este ziua prezentării trimiterii poștale, stabilită în raport cu ora limită de acceptare, iar „n“ este numărul de zile lucrătoare care trec până la data distribuției la destinatar. Directiva 97/67/CE stabilește standardele de calitate privind distribuirea corespondenței transfrontaliere intracomunitare după cum urmează:

Limită de timp	Obiectiv
Z + 3	85% din trimiteri
Z + 5	97% din trimiteri

Directiva nu stabilește explicit obiective de calitate a serviciului pentru traficul intern, acest lucru fiind lăsat la latitudinea fiecărui stat, cu condiția respectării normelor de distribuție europeană. În continuare sunt prezentate rezultatele în anii 2000 și 2001 privind serviciile poștale având ca obiect trimiteri poștale trimise din România către țările UE și țări candidate și trimiteri poștale trimise din țările respective către România. Graficele*) se raportează la intervalul „Z+3“.

Conform „UNEX-Lite“, un sistem de monitorizare a calității serviciilor stabilit de „International Post Corporation“ — IPC, o cooperativă a furnizorilor de servicii universal din țările UE, se confirmă că respectarea standardelor de calitate europene se realizează într-o mai mare măsură în statele cu așezare geografică centrală în cadrul UE. Astfel, așa cum reiese și din tabelele de mai sus, procentele de satisfacere în România a acestor standarde sunt sub pragul de 85%, cu o ameliorare a acestei situații în relația cu

statele membre ale UE decât cu statele candidate, existând valori procentuale mai mari pentru traficul de trimiteri poștale de intrare decât pentru cel de ieșire.

5.2. Remunerarea prin timbre a furnizorului de servicii universal în sectorul serviciilor poștale

ANRC va stabili componenta, modul de administrare și va desemna persoana juridică ce va avea dreptul de administrare a Conservatorului de timbre ca bun ce face parte

*) Graficele sunt reproduse în facsimil.

din patrimoniul național cultural mobil. De asemenea, va stabili persoana juridică, furnizorul de serviciu universal desemnat care va avea dreptul exclusiv de a emite efecte postale.

De asemenea, pe baza prezentului document și în conformitate cu art. 34 din Ordonanța privind serviciile postale, ANRC va stabili planurile emisiunilor filatelice, condițiile de emisie, tipărire, punere în circulație, retragere din circulație și comercializare a timbrelor și efectelor postale.

5.3. Principii de fundamentare a tarifelor

Conform Ordonanței privind serviciile postale, furnizorul de serviciu universal desemnat va trebui să furnizeze servicii postale din sfera serviciului universal la tarife accesibile, transparente, nediscriminatorii și fundamentate pe costuri. În scopul respectării acestor principii, furnizorul de serviciu universal va trebui să implementeze și să dezvolte un sistem de evidență internă a costurilor, suficient de detaliat, astfel încât să fie capabil să identifice costul furnizării individuale a serviciilor sau categoriilor de servicii incluse în sfera serviciului universal. Pe baza acestui sistem furnizorul de serviciu universal va realiza, în cadrul contabilității interne de gestiune, separarea activităților din afara sferei serviciului universal de cele aflate în sfera serviciului universal, precum și separarea activităților rezervate de cele nerezervate, în situația în care ANRC va decide stabilirea unei arii rezervate. ANRC va stabili principiile generale ce vor sta la baza funcționării acestui sistem și va aproba metodologiile și politicile contabile utilizate.

5.4. Cost și finanțare

5.4.1. Evaluarea costului obligației

Conform art. 11 lit. e) din Ordonanța privind serviciile postale, furnizorul de serviciu universal desemnat va putea beneficia de sumele sau de avantajele de orice altă natură care i se vor cuveni în temeiul oricărui mecanism de compensare a costurilor implicate de prestarea serviciilor postale din sfera serviciului universal numai în condițiile stabilite prin lege și de ANRC.

Furnizarea serviciului universal poate presupune costuri suplimentare care pot reprezenta o sarcină injustă pentru furnizorul desemnat. Sarcina de furnizare a serviciului universal va apărea ca injustă în condițiile în care beneficiile economice vor fi depășite de costurile aferente furnizării acestui serviciu. Astfel, în lipsa unei forme de finanțare, aceste servicii nu ar fi furnizate la aceleași tarife de către un alt furnizor de servicii postale, dacă acesta nu ar avea obligația să o facă, din cauza pierderilor implicate.

Elementele care vor trebui luate în considerare de către ANRC în analiza necesității compensării eventualelor pierderi rezultate de prestarea serviciilor postale din sfera serviciului universal, precum și în stabilirea eventualelor mecanisme de finanțare sunt:

- implicațiile furnizării serviciului universal asupra furnizorului desemnat;
- implicațiile compensării eventualelor pierderi rezultate de prestarea serviciilor postale din sfera serviciului universal asupra sectorului și a utilizatorilor.

5.4.2. Analiza opțiunilor de finanțare

Conform Directivei 97/67/CE, pierderile implicate de prestarea serviciilor postale din sfera serviciului universal vor putea fi acoperite prin:

- rezervarea unei arii de monopol furnizorului desemnat;
- crearea unui fond de compensare a acestora, la care să contribuie toți furnizorii de servicii postale din sfera serviciului universal.

Mecanismele de compensare a costurilor implicate de prestarea serviciilor postale din sfera serviciului universal vor trebui să satisfacă următoarele criterii:

- obiectivitate și transparență;
- nediscriminare;
- proporționalitate;
- eficiență economică;
- aplicabilitate.

5.5. Controlul îndeplinirii obligațiilor privind furnizarea serviciului universal în sectorul serviciilor postale de către furnizorul desemnat

ANRC va supraveghea și va controla modul de implementare și furnizare a serviciului universal, în conformitate cu reglementările prevăzute în legislația poștală în vigoare.

Astfel, conform art. 16 alin. (4) din Ordonanța privind serviciile postale, ANRC va stabili procedura de acordare, modificare, suspendare și retragere a licențelor individuale, precum și obligațiile specifice ce incumbă titularilor acestora, cu respectarea principiilor transparenței, nediscriminării, proporționalității și obiectivității.

În conformitate cu art. 6 alin. (2) din Ordonanța privind serviciile postale, ANRC va stabili condițiile și procedura pe care le va aplica pentru a desemna dintre furnizorii de servicii postale incluse în sfera serviciului universal un furnizor de serviciu universal. Decizia președintelui ANRC privind desemnarea unui furnizor de servicii postale ca furnizor de serviciu universal va conține și condițiile speciale pe care va trebui să le îndeplinească acesta în furnizarea serviciilor respective.

Ulterior desemnării furnizorului de serviciu universal se va supraveghea îndeplinirea de către acesta a obligațiilor ce decurg din lege și din decizia de desemnare. Astfel, ANRC va avea următoarele priorități:

- va controla, conform art. 49 din Ordonanța privind serviciile postale, asigurarea dreptului de acces la serviciul universal, promovarea intereselor utilizatorilor, asigurarea sustenabilității economice a furnizorului desemnat;
- va controla modul în care furnizorul desemnat va repartiza pe conturi costurile corespunzătoare serviciilor postale furnizate, serviciilor rezervate și serviciilor nerezervate, în cazul în care va decide că este necesară păstrarea monopolului privind serviciile postale având ca obiect trimiterea de corespondență cu greutatea maximă de 350 g;
- va supraveghea permanent și va monitoriza performanțele de calitate ale furnizorului desemnat;
- va supraveghea permanent și va monitoriza modul în care furnizorul desemnat se va achita de obligațiile ce îi revin din reglementările interne și internaționale în vigoare, ca urmare a relațiilor cu alți furnizori de serviciu universal în sectorul serviciilor postale din alte state, urmărind cu prioritate: orientarea pe costuri a taxelor terminale, remunerarea furnizorului desemnat în raport cu calitatea serviciilor prestate, transparența taxelor terminale și stabilirea nediscriminatorie a acestora;
- va supraveghea implementarea standardelor tehnice aplicabile serviciului universal în sectorul serviciilor postale, în vederea optimizării interoperabilității între rețeaua poștală națională și rețelele postale europene;

— va supraveghea permanent și va lua măsurile ce se vor impune în ceea ce privește respectarea legislației interne și internaționale privind serviciile postale din sfera serviciului universal.

MINISTERUL COMUNICAȚIILOR ȘI TEHNOLOGIEI INFORMAȚIEI

ORDIN
pentru aprobarea Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvență

În temeiul dispozițiilor art. 8 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 79/2002 privind cadrul general de reglementare a comunicațiilor, aprobată cu modificări prin Legea nr. 591/2002, având în vedere prevederile Hotărârii Guvernului nr. 744/2003 privind organizarea și funcționarea Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației,

ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Tabelul național de atribuire a benzilor de frecvență, prevăzut în anexa*) care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — (1) Utilizarea frecvențelor radioelectrice se realizează în conformitate cu prevederile Tabelului național de atribuire a benzilor de frecvență, cu reglementările în vigoare din domeniul comunicațiilor electronice și cu acordurile internaționale la care România este parte.

(2) Nerespectarea destinației și a condițiilor de utilizare a frecvențelor radioelectrice conduce la aplicarea sancțiunilor prevăzute de legislația în vigoare.

Art. 3. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 4. — Pe data intrării în vigoare a prezentului ordin se abrogă Ordinul președintelui Agenției Naționale pentru Comunicații și Informatică nr. 104/1999 privind aprobarea Tabelului național al atribuirii benzilor de frecvență pentru spectrul radioelectric de la 9 kHz la 105 GHz, completat și modificat pentru spectrul radioelectric de la 9 kHz la 30 GHz, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 201 din 10 mai 1999.

Ministrul comunicațiilor și tehnologiei informației,

Dan Nica

București, 31 iulie 2003.

Nr. 232.

*) Anexa se publică ulterior în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 641 bis în afara abonamentului și se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

ACTE ALE CONSILIULUI CONCURENȚEI

CONSILIUL CONCURENȚEI

DECIZIE**privind autorizarea operațiunii de concentrare economică realizată
de către CEREOL HOLDING BV Olanda prin dobândirea controlului direct
asupra Societății Comerciale „Muntenia” — S.A. București**

Președintele Consiliului Concurenței,
în baza:

1. Decretului nr. 1.075/2001 privind numirea membrilor Consiliului Concurenței;
2. Legii concurenței nr. 21/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 30 aprilie 1996;
3. Regulamentului de organizare, funcționare și procedură al Consiliului Concurenței, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 50 bis din 25 martie 1997, cu modificările și completările ulterioare;
4. Regulamentului privind autorizarea concentrărilor economice, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 591 bis din 9 august 2002;
5. Instrucțiunilor date în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 175 din 7 mai 1998;
6. notificării concentrării economice înaintate de CEREOL HOLDING BV Olanda, înregistrată la Consiliul Concurenței sub nr. RS—192 din 21 mai 2003;
7. notei Departamentului bunuri de consum privind examinarea concentrării economice notificate, având în vedere că:

1. CEREOL HOLDING BV Olanda a dobândit controlul asupra Societății Comerciale „Muntenia” — S.A. București prin achiziționarea pachetului majoritar de acțiuni, reprezentând 91,733% din capitalul social al acesteia, în urma derulării ofertei publice pe perioada 30 iunie — 19 iulie 2003, autorizată de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare prin autorizația D1.977 din 27 iunie 2003. CEREOL HOLDING BV Olanda a dobândit anterior controlul și asupra Societății Comerciale „Unirea” — S.A. Iași, concentrare economică autorizată de Consiliul Concurenței prin Decizia nr. 313 din 28 februarie 2000. Societatea Comercială „Muntenia” — S.A. deține la rândul său controlul asupra Societății Comerciale „Interoil” — S.A. Oradea, concentrare economică autorizată de Consiliul Concurenței prin Decizia nr. 314 din 9 iulie 2003, precum și asupra Societății Comerciale „Economat Muntenia” — S.A. București, societate înființată de aceasta, dar care nu a desfășurat nici o activitate comercială de la înființare și până în prezent.

2. Operațiunea notificată la data de 21 mai 2003 și devenită efectivă la data de 28 iulie 2003 constituie o concentrare economică în conformitate cu prevederile art. 11 alin. (2) lit. b) din Legea nr. 21/1996 și, depășind pragul valoric

prevăzut la art. 15 din Legea concurenței nr. 21/1996, actualizat la 100 miliarde lei prin Ordinul președintelui Consiliului Concurenței nr. 216/2002, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 922 din 17 decembrie 2002, întră sub incidența dispozițiilor acestei legi.

3. Agenții economici implicați în concentrarea economică sunt:

- CEREOL HOLDING BV Olanda, care are ca obiect de activitate achiziționarea, deținerea și disponerea de acțiuni, finanțarea și conducerea activităților pentru alte companii și întreprinderi;
- Societatea Comercială „Muntenia” — S.A. București, care are ca obiect principal de activitate fabricarea uleiurilor și a grăsimilor brute, precum și a celor rafinate.

4. Piața relevantă în cazul concentrării economice în cauză este piața uleiului comestibil, care este o piață concurențială, caracterizată printr-un grad redus de concentrare și pe care activează un număr apreciabil de producători interni, precum și diverși importatori care asigură o ofertă diversificată, având ca dimensiune geografică întregul teritoriu al României.

5. Ca urmare a realizării concentrării economice notificate nu se creează și nici nu se consolidează o poziție dominantă pe piața relevantă sau pe o parte a acesteia,

DECIDE:

Art. 1. — În temeiul dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. b) din Legea nr. 21/1996, se autorizează concentrarea economică realizată prin dobândirea controlului direct de către CEREOL HOLDING BV Olanda asupra Societății Comerciale „Muntenia” — S.A. București. Această operațiune, deși cade sub incidența Legii nr. 21/1996, nu prezintă motive pentru a fi refuzată, fiind compatibilă cu un mediu concurențial normal pe piața relevantă pe care concentrarea economică în cauză are loc.

Art. 2. — CEREOL HOLDING BV Olanda este obligată, conform prevederilor art. 33 alin. (1) lit. a) din Legea nr. 21/1996, să plătească taxa de autorizare a concentrării economice notificate.

Art. 3. — Taxa de autorizare este de 1.970.194.293 (unmiliardnouă sute șaptezeci milioane nouă sute douăzeci și patru mii două sute nouăzeci și trei) lei și este calculată pe baza cifrei de afaceri comunicate de către CEREOL HOLDING BV Olanda prin Adresa nr. PL/4.123.068 din 28 iulie 2003, înregistrată la Consiliul Concurenței sub nr. CC/DBC/703 din 28 iulie 2003, în conformitate cu prevederile Instrucțiunilor date de Consiliul Concurenței în aplicarea art. 33 alin. (2) din Legea concurenței nr. 21/1996 cu privire la calculul taxei de autorizare a concentrărilor economice.

Art. 4. — Suma reprezentând taxa de autorizare se va vira de către CEREOL HOLDING BV Olanda la bugetul de

stat, cu ordin de plată, beneficiar: Banca Comercială Română, cod SWIFT RNC BROBU, în contul nr. 361280055302, banca: Trezoreria Sectorului 5 București, cod cont 20170103, iar la explicații se va trece „c/val. taxa autorizare concentrare economică conform Legii concurenței nr. 21/1996”, în termen de maximum 30 (treizeci) de zile de la data comunicării prezentei decizii. O copie a ordinului de plată va fi remisă neîntârziat Consiliului Concurenței.

Art. 5. — Prezenta decizie devine aplicabilă de la data comunicării sale.

Art. 6. — Potrivit prevederilor art. 52 alin. (3) din Legea nr. 21/1996, prezenta decizie poate fi atacată la Curtea de Apel București, Secția contencios administrativ, în termen de 30 de zile de la comunicare.

Art. 7. — Secretariatul general și Departamentul bunuri de consum din cadrul Consiliului Concurenței vor urmări ducerea la îndeplinire a prezentei decizii.

Art. 8. — Prezenta decizie va fi comunicată de către Secretariatul general al Consiliului Concurenței la sediul societății CEREOL HOLDING BV Olanda prin împuternicit, respectiv Societatea Civilă și Profesională de Avocați „Popescu & Asociații”, București, str. Ion Câmpineanu nr. 11, et. 5, sectorul 1, doamnele avocat Ligia Popescu și Arina Dobrescu.

Președintele Consiliului Concurenței,
Theodor Valentin Purcărea

București, 30 iulie 2003.
Nr. 344.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro
